PRZEDMIOTOWE WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII DLA KLAS I – IV SZKOŁY PODSTAWOWEJ

zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym w szkole i poza nią.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:
a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:
a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:
a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:
a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:
a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
a) posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	**bardzo dobra**	**dobra**	**dostateczna**	**dopuszczająca**	**niedostateczna**
1. Modlitwy, pieśni	• dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	• dokładna znajomość tekstu, melodii	• dobra znajomość tekstu, melodii	• niezbyt dokładna znajomość tekstu	• fragmentaryczna znajomość tekstu	• brak jakiejkolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	• wykonane wszystkie zadania • staranne pismo • własne materiały • ilustracje itp.	• starannie prowadzony • wszystkie zadania	• zapis staranny • luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	• ćwiczenia czytelne • braki w zadaniach (do 40% tematów)	• pismo niestaranne • liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	• brak podręcznika
3. Testy i sprawdziany	• 100% odpowiedzi	• 90-99% odpowiedzi	• 75-89% odpowiedzi	• 51-74% odpowiedzi	• 30-50% odpowiedzi	• 0-29% odpowiedzi
4. Odpowiedzi ustne	• wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu • wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język • używanie pojęć	• wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem • odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	• wyuczone na pamięć wiadomości • uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami • potrzebna pomoc nauczyciela	• wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć • odpowiedź niestaranna • częste pytania naprowadzające	• słabe wiązanie faktów i wiadomości • chaos myślowy i słowny • odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy • dużo pytań pomocniczych	• brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
5. Aktywność	• uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	• uczeń zawsze przygotowany do lekcji • często zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się poprawnie	• stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	• mało aktywny na lekcjach	• niechętny udział w lekcji	• lekceważący stosunek do przedmiotu.
6. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	• wielokrotnie pomaga w różnych pracach • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, schola, bielanki, oaza itp.)	• starannie wykonuje powierzonemu zadania • przejawia postawę apostolską	• niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY I

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Bóg jest przy mnie	• podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy (E.3.1), • podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, • prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie, • poprawnie wykonuje znak krzyża (B.2.2), wypowiadając imiona Trójcy Świętej, • wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami (B.2.2), • podaje przykłady, jak należy się zachować w miejscach poświęconych Panu Bogu, • podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, • wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.	• podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, • wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne (E.3.5), • opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń (E.3.5), • podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań (prośba, przeproszenie, przebaczenie), • opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), • wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), • uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3) • charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), • wyjaśnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są przypomnieniem o obecności Boga (A.2.1), • wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”.	• wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, • podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, • podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, • wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, • podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu, • opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej.	• wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. • wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią.	• podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki, • opowiada, co przedstawiają znane mu kapliczki lub figury świętych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Bóg mnie stworzył	• podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, • wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół…), • podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi (A.3.2), • podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, • podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, • mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”, • podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę (E.1.3), • wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. • podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, • podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody (C.2.1; C.2.2).	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), • podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, • opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania (A.3.3), • wymienia elementy świata stworzonego przez Boga, • na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), • wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć (A.3.4), • opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, • uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), • na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat (A.1.1), • podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga (A.2.2).	• wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, • podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszych ludzi i każdego człowieka, • wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra.	• uzasadnia, dlaczego księdze Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek, • wyjaśnia pojęcia: stworzyć, Stworzyciel, • wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, • wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga.	• wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Bóg mnie kocha	• podaje przykłady troski Boga wobec ludzi, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać zdrowie, • podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, • prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, • z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), • podaje, ile jest przykazań, • podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, • mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga i bliźniego, • podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, • podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga (E.4.7).	• podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, • uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), • wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), • wyjaśnia, że rozum i wolna wola to narzędzia do czynienia dobra (E.1.3) • podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci (A.2.1), • opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, • podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, • podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas, • wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	• wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, • uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, • podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	• opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, • wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, • w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, • wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości.	• na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję	• wymienia symbole adwentowe, • podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), • mówi z pamięci modlitwy: „Zdrowaś Maryjo” i „Ojcze nasz” (D 4.1), • opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem (B.5.1), • opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele (B.5.2), • podaje, gdzie urodził się Jezus, • wymienia dary złożone przez mędrców, • wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, • wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, • wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, • wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, • podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, • podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, • wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i drugiego człowieka.	• wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), • wypowiada modlitwy, które już zna, • podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go (D.1.2), • wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim (A.2.1). • opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem (B.4.1), • wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), • wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego (B.5.1), • omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5.3) • podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, • podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, • podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, • uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu (B.8.3), • wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), • wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym (B.8.2). • uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu (B.8.3).	• wyjaśnia określenie „Adwent”, • podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, • wyjaśnia przesłanie świąt: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, • opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, • wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie i potrzebujących, • opowiada przypowieść o zagubionej owcy, • podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka.	• opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, • podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, • układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, • omawia znaczenie symboli adwentowych, • omawia okoliczności narodzenia Jezusa, • wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, • omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.	• na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu opowiada scenę zwiastowania, • wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”,

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Bóg jest w mojej rodzinie	• podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, • wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2), • podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy, • podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.	• podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, • wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), • wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, • rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób (E.1.4), • wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba.	• wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, • wyjaśnia, że brak miłości rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby, • wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności.	• wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, • wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu.	• charakteryzuje wspólnotę rodzinną, • wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców, • uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.
VI. Bóg zbawia	• podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas trwania tego okresu (B.4.1), • podaje przykłady wielkopostnych postanowień – obietnic złożonych Jezusowi, • pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas…”, • z pomocą wykonuje palmę lub rysuje ją samodzielnie, • wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne, • podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, • podaje prawdę, ze Jezus przyjdzie powtórnie na ziemię (A.6.1).	• wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, • podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, • wyjaśnia symbolikę palmy (B.5.2), • wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), • opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, • wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania (B.5.1), • podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, • wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym, • na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, • wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	• opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej (stacje: II, III, XII), • wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności, • wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, • omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, • opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu.	• własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, • podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, • określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla, • wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, • opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.	• wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, • wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Bóg jest ze mną w Kościele	• wymienia dary, które otrzymał od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), • podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. • podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, • rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2.2), • opowiada, jak wygląda kościół parafialny, • wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie.	• pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, • wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu (E.4.2), • opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), • opowiada o Kościele jako owczarni Bożej (E.4.4), • podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii i wymienia sposoby Jego obecności (B.1.1), • podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, • opowiada o działalności misjonarzy (F.2.2), • charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5).	• wymienia znaki i symbole związane z chrztem, • podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, • omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele.	• wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, • wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem, • wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce.	• wymienia zadania osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii i pomoc potrzebującym.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Katechezy okolicznościowe	• opowiada, jak wygląda różaniec, • podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, • podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i i Dnia Zadusznego, • mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”. • podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, • mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, • podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku, • podaje przykłady dobrego wypoczynku.	• wymienia części różańca świętego, • wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, • uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), • podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, • wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7; D.2.3), • wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, • podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, • wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek (B.2.2).	• wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, • opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, • opowiada, jak żył św. Mikołaj, • wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie). • wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, • wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, • wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, • wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.	• podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, • opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, • opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, • opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, • wyjaśnia pojęcie „Litania loretańska”, • uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.	• wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, • wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, • wyjaśnia wybrane wezwania „Litanii loretańskiej”, • wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY II

SEMESTR I

I. Jezus moim Przyjacielem	• podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, • mówi z pamięci „Ojcze nasz” (D.4.1), • podaje przykłady zgodnej modlitwy, • uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, • podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, • podaje przykłady wspólnej modlitwy (Kościół, klasa, dom…).	• wyjaśnia, dlaczego warto przyjaźnie współpracować z całą klasą, • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), • wyjaśnia, dlaczego modlitwa zbliża nas do Boga Ojca, • wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).	• wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, • wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, • uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).	• uzasadnia, że przyjaźń wyraża się we wzajemnym szacunku i pomocy, • wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), • podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga, dobro człowieka (D.3.3), • wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	• wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.

Dział	**OCENA**				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Jezus naucza o królestwie	• podaje, że Biblia dzieli się na Stary i Nowy Testament, • opowiada przypowieść o zasiewie, • opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, • wymienia osoby, które mogą mu pomoc w podejmowaniu roztropnych decyzji. • opowiada przypowieść o skarbie, • wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, • opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.	• wymienia imiona Ewangelistów, • wyjaśnia podstawowe znaczenie przypowieści o domu na skale i piasku (budowanie domu, dom, skała, piasek), • uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, • opowiada przypowieść o talentach, • wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, • podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, • wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, • podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	• wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, • wyjaśnia, czym jest przypowieść, • charakteryzuje postawę sług z przypowieści o talentach.	• wyjaśnia, dlaczego wypełniając słowa Jezusa, można uniknąć skutków niebezpieczeństw, • opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła, • opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), • uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, • wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	• uzasadnia wartość cierpliwej i systematycznej pracy nad rozwojem własnych zdolności, • przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Jezus objawia swoją moc	• opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, • podaje prawdę, że Jezus ma władzę nad życiem, • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), • wyjaśnia, jak rodzice opiekują się dziećmi, gdy są chore, • podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom, • opowiada o uzdrowieniu niewidomego, • opowiada o rozmnożeniu chleba, • podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.	• wyjaśnia, co to jest cud, • uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), • przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym, • podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci, • opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, • podaje przykłady, jak można pomagać osobom niewidomym, • uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, • wyjaśnia, że jedzenie jest darem pozwalającym utrzymać życie.	• uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu, • wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, • uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uzdrowił niewidomego, • uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, • wymienia różne formy pomocy głodującym.	• uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają, • charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o wskrzeszenie dziewczynki.	• charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, • charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Jezus przychodzi zbawić świat	• podaje prawdę, że Bóg zapowiedział przyjście na świat swojego Syna, by zbawił ludzi, • opowiada o zwiastowaniu Maryi, • wyjaśnia pojęcie: anioł, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • wymienia zwyczaje świąteczne, • podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia, • opowiada o pokłonie mędrców, • wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, • wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego.	• wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), • uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła, • wyjaśnia symbolikę roratki, • podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia, • uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), • wyjaśnia, kim są poganie, • podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie, • opowiada o chrzcie Jezusa, • wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”, • uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	• opowiada o grzechu pierwszych ludzi, • wyjaśnia, kim jest szatan, • wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi, • uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem, • wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, • wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, • opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	• wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, • wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, • podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dziecięctwa.	• wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń, • opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Jezus uczy, jak być dobrym	• opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, • podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, • opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, • podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, • uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, • opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, • wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, • mówi z pamięci „Akt miłości”.	• wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, dlaczego warto wybierać to, co dobre dla siebie i innych, • wyjaśnia, czym jest pokora, • uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), • podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), • podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność.	• wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), • wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, • uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, • uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	• wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, • uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, • wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, • uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.	• podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Jezus uczy, jak kochać	• podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, • wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, • podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, • opowiada historię Samarytanina, • wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, • mówi z pamięci „Akt żalu”.	• opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), • wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3), • wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), • wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, • opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, • wyjaśnia, dlaczego mamy przebaczać, • wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7).	• wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, • wyjaśnia, dlaczego Jezus ogłasza nam słowa swojego Ojca, • wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, • uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych, • wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.	• mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1), • uzasadnia szkodliwość hejtu, • uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego, • podaje, kto może przystąpić do spowiedzi.	• wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Jezus żyje w Kościele	• opowiada o powołaniu apostołów, • wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, • podaje, kto jest następcą św. Piotra, • wyjaśnia, co to jest łaska Boża, • wymienia siedem sakramentów, • rozróżnia podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, • wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, • wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą i dlaczego właśnie tak, • opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, • wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej.	• wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), • uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), • uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), • porównuje przyjmowanie sakramentów do budowy wieży własnego życia, • wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach (B.1.1), • określa, kiedy i jakie sakramenty może przyjąć, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana i pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), • uzasadnia, że podczas Mszy Świętej Jezus jest obecny zgodnie ze swoją obietnicą, • opowiada o liturgii słowa (czytane Pismo Święte, śpiewany psalm, homilia), • opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, • wyjaśnia znaczenie gestów i postaw wykonywanych podczas liturgii, • podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1).	• wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, • przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, • podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła, • uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, • wyjaśnia, kto może przyjąć Komunię Świętą, • wymienia przykazania kościelne (E.4.3), • podaje przykłady prac wykonywanych na rzecz parafii i kościoła parafialnego.	• wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, • krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje, • wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa, • porównuje udział we Mszy Świętej do uczty królewskiej, • wymienia zasady uczestniczenia we Mszy Świętej w oparciu o przypowieść o uczcie królewskiej, • omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych.	• podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, • wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3).

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Jezus zbawia	• opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, • podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, • podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, • wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, • podaje przykłady postanowień wielkopostnych, • mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, • opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, • wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, • opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), • wymienia pokarmy ze święconki i wyjaśnia ich znaczenie, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy.	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, • wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, • wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, • podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, • wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym, • wyjaśnia, do czego przygotowuje Wielki Post, • wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), • wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), • łączy wjazd Jezusa do Jerozolimy z procesją i poświęceniem palm, • opowiada, jak może wyglądać palma, • wymienia zwyczaje wielkanocne i omawia je, • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, • wymienia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji, • omawia, jak można przygotować dom na uroczystość Bożego Ciała.	• wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, • wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, • charakteryzuje życie wybranych świętych, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wyjaśnia, co to jest nawrócenie, • podaje przykłady pieśni na cześć Pana Jezusa, • wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, • wyjaśnia, dlaczego Jezus uczy nas pokory i łagodności, • ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), • wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”, • wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, • uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, • opowiada o procesji Bożego Ciała, • wyjaśnia, co to jest oktawa Bożego Ciała.	• wyjaśnia, dlaczego celem życia jest niebo, • wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, • opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, • omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, • wymienia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, • opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja), • opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski.	• uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, • wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY III

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Jezus chce się ze mną spotykać	• wymienia etapy przygotowania do Pierwszej Komunii, • wyjaśnia, czym jest modlitwa, • podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie, np. Samuela: „Mów, bo sługa Twój słucha” (D.2.1), • wskazuje i wyjaśnia różnice między modlitwą faryzeusza a modlitwą celnika, • podaje przykłady, kiedy należy przepraszać ludzi, szczególnie bliskich, • wymienia nazwy modlitw związanych z osobą Maryi, • podaje z pamięci tekst modlitwy „Ojcze nasz” (D.4.1), • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto odmawiać „Modlitwę Pańską” (D.4.3), • wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2): indywidualna i wspólnotowa, • opowiada, jak może wyglądać modlitwa poranna i wieczorna.	• identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) Samuel, • wskazuje tekst wybranej modlitwy św. Franciszka (D.7.2), • wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), • wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6), • uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7), • układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), • omawia modlitwę Magnificat (D.5.2), • omawia schemat i klasyfikuje wezwania „Modlitwy Pańskiej” odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), • charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową (D.1.3), • wymienia formy modlitwy wspólnotowej (te same słowa, gesty, postawa).	• wyjaśnia, że przygotowanie do Pierwszej Komunii ma formę duchową i zewnętrzną, • podaje prawdę, że w duchowych przygotowaniach do jego Pierwszej Komunii bierze udział cała rodzina i parafia, • wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, • uzasadnia potrzebę wytrwałej modlitwy, • wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pragnie, byśmy mówili do Boga „Ojcze”.	• wyjaśnia, na czym polega modlitwa uwielbienia. • układa krótki tekst własnej modlitwy uwielbienia, • wyjaśnia, dlaczego „Ojcze nasz” jest najpiękniejszą modlitwą.	• wyjaśnia, że modlitwy trzeba się uczyć, by lepiej rozumieć, czego Bóg oczekuje od nas, • wyjaśnia, że są sprawy, o których mówimy Panu Bogu w głębi swego serca.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Jezus uczy mnie przykazań	• wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), • wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1), • podaje przykłady zachowywania przykazań w codzienności (C.1.6), • wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), • wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2), • wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), • wyjaśnia, że należy dbać o rzeczy materialne, • wymienia przykazania kościelne (E.4.3).	• opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, • identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, Eliasz, • wskazuje na istotę przykazań Bożych (C.1.2), • wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego (C.1.7), • wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), • uzasadnia, że Pana Jezusa w Eucharystii można przyjąć tylko z czystym sercem, • wyjaśnia wymagania poszczególnych przykazań kościelnych (E.4.3).	• wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój…”, • wyjaśnia, że przyjęcie Komunii Świętej jest wyjątkowym świętowaniem niedzieli, • wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców i opiekunów, • podaje przykłady troski o zdrowie własne i innych (właściwe odżywianie i ubieranie się), • uzasadnia, dlaczego należy szanować życie własne i innych, • wymienia ryzykowne zachowania w grupie rówieśniczej, • wyjaśnia, jaka jest rola wstydu, • podaje przykłady, kiedy należy uszanować intymność własną i innych, • wymienia i wyjaśnia rodzaje własności (własność wspólna, własna i cudza), • podaje przykłady troski o dobro wspólne (świat, środowisko, zwierzęta), • wyjaśnia, dlaczego zazdrość jest niewłaściwą postawą, • podaje przykłady troski o dobre imię własne i innych.	• opowiada historię proroka Eliasza, który troszczy się o wiarę w jednego Boga, • opowiada o radości św. Teresy z Lisieux po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej, • wyjaśnia, że rodzice mają także obowiązki wobec swoich dzieci, • odnosi wymagania przykazania piątego do sfery ciała i duszy (u siebie i innych), • wyjaśnia, na czym polega czystość serca, • opowiada o zaparciu się Piotra, • wyjaśnia, dlaczego w życiu ważna jest prawda.	• wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za wypowiadane słowa, • wyjaśnia, dlaczego przykazania kościelne są potrzebne wspólnocie wierzących.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Jezus mnie umacnia	• wymienia krótkie wyznania wiary („Znak krzyża”, „Akt wiary”), • podaje z pamięci treść „Składu apostolskiego (A.6.4), • wymienia sakramenty święte (B.3.1), • wymienia sakramenty, które już przyjął, oraz te, do których się przygotowuje, • wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, • wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), • wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), • określa sumienie jako głos Boga w swoim sercu, • wskazuje, jak należy się przygotować do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), • rozróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4), • podaje prawdę, że żal za grzechy jest konieczny, by dostąpić ich odpuszczenia, • wyjaśnia, na czym polega szczere wyznanie grzechów przed kapłanem podczas spowiedzi, • wyjaśnia, czym jest zadośćuczynienie, • wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3).	• przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem (B.3.2), • opowiada o chrzcie Jezusa, • wypowiada formułę udzielania chrztu, • porównuje znaczenie białej szaty od chrztu do znaczenia białego stroju komunijnego, • wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B. 9.2), • omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o synu marnotrawnym (miłosiernym ojcu), o nielitościwym dłużniku, • rozróżnia postawę żalu i pychy przed Bogiem, • określa na czym polega żal doskonały i niedoskonały, • podaje, do czego doprowadził brak poprawy w życiu dłużnika z przypowieści, • uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1).	• rozpoznaje symbole poszczególnych sakramentów, • podaje, kto może udzielać sakramentu pokuty, • wyjaśnia, że Bóg czeka na grzesznika i pragnie mu przebaczyć, • uzasadnia, że żal za grzechy przybliża do Boga i pomaga w nawróceniu, • opowiada perykopę o uzdrowieniu paralityka, • opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem.	• wymienia i wyjaśnia symbole osób Trójcy Świętej, • wyjaśnia, w jakim celu należy zrobić rachunek sumienia (wieczorny i przed spowiedzią), • omawia perykopę o nawróconej grzesznicy (C.6.2).	• opowiada o jedności w działaniu Ojca, Syna i Ducha Świętego, • wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przychodzi z duchowym uzdrowieniem, • porównuje słowa Jezusa wypowiedziane do paralityka ze słowami wypowiadanymi przez kapłana podczas spowiedzi.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę	• uzasadnia, że Pan Jezus pragnie spotykać się z ludźmi na Mszy Świętej, • wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), • wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), • wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej (B.13.1), • opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4), • poprawnie odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, • wymienia, jakie dary składa się na ołtarzu, i wyjaśnia ich symbolikę, • wyjaśnia pojęcia: Najświętszy Sakrament, post eucharystyczny, Komunia Święta (B.14.1).	• wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), • wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2), • wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w liturgii Mszy Świętej (B.13.2), • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • podaje nazwy części liturgii słowa, • wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), • opisuje, jak należy się zachować bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), • wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), • wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo (B.13.2).	• poprawnie odpowiada na wezwania kapłana podczas liturgii, • podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, • wymienia, z czego się składa liturgia eucharystyczna, • opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, • wyjaśnia słowa kapłana „Oto Baranek Boży” oraz słowo „amen”.	• opowiada o przebiegu Ostatniej Wieczerzy, • uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3).	• wyjaśnia, że Eucharystia uobecnia ofiarę złożoną przez Jezusa na krzyżu,

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	• wyjaśnia, czym jest różaniec, • podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy: różaniec, „Pozdrowienie anielskie” (D.5.3), • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), • podaje prawdę, że od dnia Pierwszej Komunii otrzyma duchowy pokarm na drogę do nieba, • podaje i wyjaśnia główne prawdy wiary, • podaje przykłady sytuacji, kiedy wyznaje wiarę w trzy Osoby Boskie, • wyjaśnia, że Adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Jezusa na ziemię, • charakteryzuje modlitwę „Zdrowaś Maryjo” (D.5.1), • wymienia najważniejsze zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.5.2), • opowiada perykopę o pokłonie złożonym Jezusowi przez mędrców,	• uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), • wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), • wyjaśnia, dlaczego należy troszczyć się o groby bliskich, • uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest ważniejsza od troski o miejsce ich pochowku, • omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych, o zagubionej owcy, • wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), • wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), • uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), • opowiada o dzieleniu się opłatkiem i wyjaśnia wartość dzielenia się nim, • wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Eucharystii podczas Pierwszej Komunii można porównać do narodzenia Jezusa w sercu, • wyjaśnia, kim są poganie,	• opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej, • podaje prawdę, że modlitwa różańcowa przybliża nas do Boga, • wymienia tajemnice różańca, • wymienia imiona wybranych świętych, którzy kochali Eucharystię (św. Barbara i Tarsycjusz), • podaje przykłady troski o rozwój swojej wiary, • podaje przykłady tradycji i zwyczajów związanych z Adwentem w kościele i domu rodzinnym, • opowiada perykopę o zwiastowaniu Maryi, • wskazuje na podobieństwo opłatka do hostii i komunikantów, • wskazuje różnicę między opłatkiem pobłogosławionym a konsekrowanym, • porównuje wędrówkę mędrców i złożenie darów do własnego przygotowania do Pierwszej Komunii,	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w Fatimie, • wyjaśnia, dlaczego należy zawsze być gotowym na powtórne przyjście Chrystusa, • podaje przykłady, kiedy dostrzega Bożą sprawiedliwość, • wskazuje na trud mędrców w dotarciu do Jezusa,	• opowiada o życiu św. Barbary i Tarsycjusza i podaje, jakie są ich atrybuty, • łączy poszczególne okresy roku liturgicznego z wydarzeniami z życia Jezusa, • opowiada o *Ś*wiatowym Dniu Misyjnym Dzieci i zadaniach Dziecięcych Kół Misyjnych,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	• podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post, • opowiada o liturgii Środy Popielcowej, • wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu, • podaje prawdę, że Jezus został niewinnie skazany na śmierć krzyżową, • podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa, • wymienia najważniejsze zwyczaje związane z Wielkanocą (B.5.2).	• opowiada, jak wygląda nabożeństwo drogi krzyżowej, • ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), • uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy (B.5.1), • wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), • wyjaśnia, jak modlić się „Koronką do miłosierdzia Bożego”, • wyjaśnia słowa modlitwy „Dla Jego bolesnej męki”, • opowiada, jakie jest przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”.	• wyjaśnia, że Bóg daje czas Wielkiego Postu, by ludzie byli bliżej Niego, • wyjaśnia, na czym polega jałmużna wielkopostna, • podaje przykłady brania krzyża w życiu dzieci i dorosłych, • opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa, • opowiada o objawieniu się Jezusa św. Faustynie Kowalskiej, • podaje prawdę, że Niedziela Miłosierdzia została ogłoszona przez Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach.	• wyjaśnia, co to znaczy zagubić się oraz nawrócić, • wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus zgodził się wziąć krzyż i nieść go na Golgotę, • wyjaśnia, co to znaczy brać krzyż tak jak Pan Jezus, • wyjaśnia, dlaczego świętujemy w domach zmartwychwstanie Jezusa, • uzasadnia, że największym świętowaniem zmartwychwstania Jezusa jest udział we Mszy Świętej.	• opowiada o wyroku Piłata i drodze krzyżowej Pana Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Przyjmuję Jezusa w Najświętszym Sakramencie	• podaje prawdę, że w dniu Pierwszej Komunii Świętej najważniejszym gościem jest Pan Jezus, • opowiada, jak wygląda nabożeństwo majowe, • wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała, • ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), • prawidłowo odpowiada na wezwania litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa, • wymienia, za co powinien dziękować Bogu w tym roku szkolnym, • podaje, w jaki sposób może odprawić pierwsze piątki podczas wakacji.	• wymienia sposoby duchowego przygotowania siebie i bliskich do uroczystości Pierwszej Komunii Świętej, • uzasadnia potrzebę systematycznego przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1), • wymienia obowiązki dziecka, które przyjęło Pierwszą Komunię, w wymiarze duchowym i materialnym, • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), • ukazuje związek nabożeństw ze czcią oddawaną Najświętszemu Sercu Maryi (B.7.2), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), • wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).	• wyjaśnia, dlaczego na uroczystość przygotowuje się rodzina i bliscy oraz cała parafia, • opowiada o wybranych wydarzeniach z życia Maryi związanych z Jezusem, • podaje przykłady, jak może się włączyć w procesję Bożego Ciała w swojej parafii, • wymienia, jak może podziękować nauczycielom i rodzicom, • podaje przykłady spotykania się z Panem Bogiem podczas wakacji.	• wyjaśnia, dlaczego przyjęcie po raz pierwszy Eucharystii świętuje się przez oktawę, • wyjaśnia wybrane wezwania z litanii loretańskiej, • opowiada o miłości św. Dominika Savio i św. Marii Goretti do Jezusa eucharystycznego.	• opowiada o miłości św. Klary do Jezusa eucharystycznego, • opowiada o objawieniach św. Julianny, którą Jezus prosił o wprowadzenie święta ku czci Najświętszego Sakramentu, • omawia jedną z obietnic, które Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque, dotyczących czcicieli Jego Serca.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY IV

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Jezus uczy mnie być blisko Niego	• wymienia zasady współpracy z kolegami i koleżankami oraz nauczycielami w roku szkolnym, • podaje, czym jest łaska uświęcająca, • wymienia części Mszy Świętej oraz części obrzędów wstępnych, liturgii słowa, liturgii eucharystycznej, • podaje, kiedy ma obowiązek uczestniczyć we Mszy Świętej, • podaje, że homilia jest wyjaśnieniem słowa Bożego, • podaje, jakie postawy przyjmujemy podczas liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (B.13.2), • prawidłowo odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, • podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej Jezus przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew, • wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), • wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B.9.2), • wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), • podaje z pamięci dziesięć przykazań Bożych.	• wyjaśnia znaczenie katechezy w pogłębianiu więzi z Jezusem, • omawia przypowieści: o budowie wieży, o siewcy, o uczcie (C.6.2), • podaje prawdę, że Bóg ma plan dla życia każdego człowieka, • wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem (B.1.1), • wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), • wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże (F.1.6), • uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie (F.1.3), • wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze (F.1.11), • uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1), • wyjaśnia, na czym polega praktyka pierwszych piątków miesiąca, • wyjaśnia przesłanie pierwszych trzech przykazań, • wyjaśnia, dlaczego przyjaciel Jezusa powinien wypełniać przykazania Boże, • podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych (I-III) w codzienności (C.1.6).	• wyjaśnia, na czym polega godne uczestnictwo w Eucharystii, • wymienia wybrane czynności liturgiczne wykonywane podczas Mszy Świętej, • podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie Go słuchali, • opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, • opowiada o uzdrowieniu paralityka, • opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, • wymienia rodzaje modlitwy (prośba, dziękczynienie, przeproszenie i uwielbienie).	• odnosi symbolikę właściwego stroju z przypowieści do potrzeby czystości duchowej, • wyjaśnia znaczenie czynności liturgicznych wykonywanych podczas Mszy Świętej, • wyjaśnia, że podczas liturgii słowa prowadzimy dialog z Bogiem, • uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego, • wyjaśnia, dlaczego przykazania o relacji człowieka wobec Boga są jako pierwsze w Dekalogu, • uzasadnia, dlaczego obowiązkiem przyjaciela Jezusa jest systematyczny udział w niedzielnej Mszy Świętej.	• porównuje Mszę Świętą do uczty, na którą zaprasza Jezus, • wyjaśnia znaczenie postaw przyjmowanych podczas liturgii, • wyjaśnia, na czym polega wspólnotowy wymiar Mszy Świętej, • wyjaśnia, dlaczego należy wynagradzać Bogu za grzechy swoje i całego świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Jezus uczy mnie przyjaźni	• podaje prawdę, że modlitwy „Ojcze nasz” nauczył nas Jezus, • wymienia przykładowe sytuacje, w których odmawia się Modlitwę Pańską (D.4.3), • wymienia cnoty boskie, • wyjaśnia, że podczas Mszy wszyscy wspólnie wyznają wiarę w Boga. • wymienia uczynki miłosierne, o których mówi Jezus, • podaje prawdę, że Jezus pragnie pomagać ludziom, • podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi (C.5.2) – starszym i chorym, • podaje prawdę, że Jezus uczy ludzi pokory, • wymienia grzechy główne i podaje ich przeciwieństwa, • podaje prawdę, że Bóg jest Stwórcą całego świata, • wskazuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody (C.3.3), • podaje przykłady troski o świat przyrody.	• omawia schemat i klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), • wyjaśnia, że Msza Święta łączy uczniów Jezusa i pozwala im cieszyć się spotkaniem we wspólnocie (F.1.4), • podaje z pamięci treść *Wyznania wiary* (A.6.4) i wyjaśnia wybrane prawdy wiary, • omawia uczynki miłosierdzia (E.4.7) co do ciała i podaje ich przykłady, • opowiada, jak wyglądał spór apostołów o pierwszeństwo, • wyjaśnia, że udział we Mszy św. ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu (F.1.2) przez okazywanie pokory. • uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), • wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), • opowiada przypowieść o chwaście (C.6.2).	• wymienia prośby z modlitwy „Ojcze nasz”, • podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wypowiadane są: *Credo*, modlitwa „Ojcze nasz”, • opowiada o wyznaniu wiary św. Piotra, • uzasadnia, że warto być wytrwałym, by poznawać Boga, • wyjaśnia, na czym polega pokora wobec Boga i ludzi, • wyjaśnia, że zbytnie przywiązanie do dóbr materialnych prowadzi do niepokoju duchowego i lęku o ich utratę, • wyjaśnia istotę wybranych grzechów głównych, • wymienia elementy liturgii Mszy Świętej, które wyrażają pokorę, • opowiada perykopę o głupim bogaczu, • wyjaśnia, dlaczego lepiej jest troszczyć się o świat niż sprzątać go.	• wyjaśnia wspólnotowy charakter Modlitwy Pańskiej, • wyjaśnia, czym jest cnota wiary, • wyjaśnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom w ich problemach, • podaje, czym jest sakrament namaszczenia chorych i jakie przynosi owoce, • wyjaśnia, że od troski o dobra materialne ważniejsza jest troska o przyjaźń z Bogiem, • podaje, za co dziękujemy Bogu podczas Mszy Świętej (V modlitwa eucharystyczna).	• wyjaśnia, dlaczego Jezus stawia dziecko za wzór dla dorosłych, • omawia postawę bł. P. Frassatiego wobec rzeczy materialnych. • wyjaśnia, dlaczego św. Franciszek z Asyżu jest patronem ekologów.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Jezus uczy mnie wdzięczności	• opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), • wyjaśnia, czym jest wdzięczność, • wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne (C.6.1) – Marię i Martę, • podaje prawdę, że dla Jezusa największą troską jest zbawienie ludzi, • wyjaśnia, że Bóg opiekuje się ludźmi przez anioła stróża, • podaje, jak wygląda procesja z darami podczas liturgii eucharystycznej, • mówi z pamięci słowa aniołów, którymi się modli podczas Mszy, • wyjaśnia symbolikę chleba składanego na ołtarzu.	• opowiada perykopę o uzdrowieniu trędowatych, • wyjaśnia, dlaczego wdzięczność jest ważną cechą człowieka, • wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna (D.1.6), • omawia słowa przywitania przez kapłana na początku Mszy Świętej, • wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko nas (A.2.1) i chce się nami opiekować, • wyjaśnia, że dary pochodzące od Boga: chrzest i wiara (A.2.4), są pomocą na drodze do zbawienia, • wyjaśnia, na czym polega bezinteresowność, • wyjaśnia, że składamy Bogu na ołtarzu to, co jest otrzymaliśmy w darze od Niego.	• podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wierni wyrażają swoją wdzięczność wobec Boga, • uzasadnia wartość wdzięczności, • opowiada o spotkaniu Jezusa z Marią i Martą, • uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę pomiędzy sprawami materialnymi a duchowymi, • uzasadnia, że warto cieszyć się z tego, co się posiada, • wyjaśnia, czym jest Boża opatrzność, • opowiada perykopę o ubogiej wdowie	• opowiada, jak Jezus opiekował się apostołami, • uzasadnia, że hojność może być wyrazem wdzięczności za dobro otrzymane od Boga, • wyjaśnia, dlaczego podczas Mszy składana jest także ofiara na tacę.	• wyjaśnia, że Jezus przyjmuje wiernych na Mszy Świętej jak gości, • podaje przykłady fundowania darów na rzecz kościoła parafialnego i parafii.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Jezus uczy mnie przepraszać i przebaczać	• wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), • wymienia warunki sakramentu pokuty (B.10.1) na podstawie omawianej przypowieści, • wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (F.1.5), • wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, żal za grzechy, polega mocne postanowienie poprawy, szczera spowiedź i zadośćuczynienie, • wskazuje, negatywne konsekwencje grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich (F.1.5), • wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (B.13.1) popełnione myślą od grzechów popełnionych słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem, • podaje prawdę, że Jezus chce przebaczać ludziom grzechy ponieważ ich kocha, • wyjaśnia, czym jest utrata łaski uświęcającej, • podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie odeszli od zła i czynili dobro, • wyjaśnia, na czym polega uczciwość (C.3.3), • podaje przykłady uczynków miłosiernych (E.4.7) co do duszy, • wyjaśnia, na czym polega prawdomówność (C.3.3), • uzasadnia, że przed spotkaniem z Jezusem na Mszy należy pojednać się z bliźnimi, • opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4).	• opowiada przypowieść: o miłosiernym ojcu, o dwóch synach (C.6.2), • wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), • wyjaśnia, dlaczego należy ponosić konsekwencje swoich decyzji i czynów, • wyjaśnia uczynki miłosierne (E.4.6) co do duszy, • wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), • uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), • wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Stanisław Kostka, • podaje przykłady trudności w życiu, w których może prosić Boga o pomoc, • charakteryzuje modlitwę indywidualną (D.1.3).	• wyjaśnia, że grzech jest zagrożeniem człowieka i przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem, • opowiada scenę zaparcia się Jezusa przez Piotra, • podaje, kiedy wypowiada się słowa spowiedzi powszechnej podczas Mszy. • wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym. • opowiada historię spotkania Zacheusza z Jezusem, • wyjaśnia, na czym polega złota zasada postępowania, • wyjaśnia, na czym polega szacunek wobec innych w świecie wirtualnym. • wyjaśnia biblijną symbolikę budowy domu, • wyjaśnia słowa Jezusa na temat składania darów Panu Bogu (Mt 5,23-24), • wyjaśnia zasady kontaktowania się w świecie wirtualnym.	• wyjaśnia, dlaczego w trosce o własne sumienie potrzebna jest konsekwencja, • opowiada historię nawrócenia łotra na krzyżu, • charakteryzuje grzechy wobec siebie, innych osób i wspólnoty, • uzasadnia potrzebę naprawienia krzywd i zadośćuczynienia, • opowiada o objawieniach w La Salette i prośbie Maryi o dobre życie, • uzasadnia, że każdy ma prawo do poszanowania osoby, • opowiada o nauce i pracy nad sobą św. Stanisława Kostki, • wskazuje, że nieporozumienia często wynikają z niewłaściwej komunikacji, • podaje, na czym polega indywidualna modlitwa przed Mszą Świętą.	• uzasadnia, dlaczego należy rozważać dobre i złe strony podejmowanych decyzji, • wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym, • uzasadnia potrzebę systematyczności w obowiązkach szkolnych i domowych, • uzasadnia potrzebę wyjaśniania sytuacji konfliktowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Jezus uczy mnie modlitwy prośby	• wyjaśnia, na czym polega modlitwa prośby, • podaje przykłady, kiedy modli się wspólnie z innymi, • podaje, że na początku Mszy Świętej wierni wypowiadają w ciszy swoją intencję, • wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), • opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu (C.6.2), • podaje przykłady, kiedy należy stawać w obronie słabszych, • podaje przykłady posłuszeństwa wobec dorosłych, nawet jeśli odczuwa wewnętrzny bunt, • uzasadnia, dlaczego winien być posłuszny rodzicom, opiekunom i nauczycielom, • podaje prawdę, że za wykorzystanie swych talentów do dobra nagrodą jest niebo.	• charakteryzuje modlitwę wspólnotową (D.1.3), • podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, • wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Jerzego, • układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), • uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), • opowiada o uzdrowieniu chromego nad sadzawką, • prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9), • wyjaśnia, czym jest cnota roztropności, • opowiada przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych i o talentach (C.6.2), • uzasadnia, że w zdobywaniu nieba potrzebna jest wiara i wytrwała praca nad sobą.	• podaje, kiedy podczas liturgii słowa jest modlitwa powszechna, • wyjaśnia, dlaczego modlimy się we wspólnocie Kościoła. • wyjaśnia, czym jest cnota męstwa, • wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo wobec Boga, • wyjaśnia, że do nieba dążymy wspólnie we wspólnocie Kościoła, • wyjaśnia, że troska o rozwój uzdolnień powinna być jednocześnie troską o zbawienie, • wyjaśnia, że nie wolno wykorzystywać otrzymanych talentów do czynienia zła.	• wyjaśnia słowa Jezusa o wspólnej modlitwie (Mt 18,19-20), • wyjaśnia, dlaczego wstawimy się do Boga w intencji innych osób, • wyjaśnia, dlaczego Bóg nie spełnia próśb, które są niezgodne z Jego wolą, • uzasadnia, że każdy ma jakieś umiejętności, które otrzymał od Boga, • uzasadnia, dlaczego roztropnie należy rozwijać swoje talenty.	• wyjaśnia, że w przypowieści przyjście pana młodego oznacza spotkanie z Jezusem na końcu świata, • uzasadnia, dlaczego panny rozsądne mogą być wzorem roztropności.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	• podaje, że modląc się na różańcu poznajemy życie Jezusa i uwielbiamy Go, • podaje części i tajemnice różańca, • wymienia postawy i zachowania nagradzane przez Boga i te, które zasługują na potępienie, • podaje, kiedy świętujemy Uroczystość Chrystusa Króla, • podaje, czym jest Adwent i charakteryzuje ten okres liturgiczny (B.4.1), • podaje, że wśród przygotowań do świąt Bożego Narodzenia powinna być spowiedź, • opowiada o narodzeniu Jezusa, • podaje prawdę, że Jezus jest Synem Boga urodzonym przez Maryję, • wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), • podaje przykłady zwyczajów (w domu i parafii) związanych z Bożym Narodzeniem, • opowiada o pokłonie mędrców, • wskazuje, w jaki sposób może wspierać pracę misjonarza (F.2.2), • wyjaśnia, czym jest Wielki Post, • opowiada o kuszeniu Jezusa, • podaje, kiedy chrześcijanina obowiązuje post i wstrzemięźliwość, • podaje przykłady, jak może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego ofiarę (A.4.3),	• wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), • opowiada, jak wyglądają nabożeństwa różańcowe, • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o powtórnym przyjściu Pana Jezusa (A.6.1), • wyjaśnia znaczenie postanowień adwentowych, • uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), • opowiada o zwyczajach związanych ze świętem Trzech Króli (B.5.2), • podaje prawdę, że uroczystość Objawienia Pańskiego jest świętem dzieł misyjnych, • wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), • uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), • uzasadnia konieczność modlitwy i wyrzeczenia w walce z pokusami, • podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa: gotowość na wypełnienie woli Bożej (D.3.2), • omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), • podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga (D.3.3),	• opowiada o objawieniach Matki Bożej w Gietrzwałdzie, • wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej w nawiązaniu do tych objawień, • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, • podaje, kim był Jan Chrzciciel i opowiada o jego misji, • wyjaśnia, na czym polega „prostowanie drogi" dla Jezusa, • opisuje warunki, w jakich narodził się Jezus, • podaje przykłady, jak może przywitać przychodzącego na świat Zbawiciela, • wyjaśnia, co oznacza pokłon oddawany Jezusowi przez mędrców, • wyjaśnia nazwę uroczystości Objawienia Pańskiego, • definiuje pojęcia: kuszenie, pokusa, post, wstrzemięźliwość, szatan, • wymienia i wyjaśnia pokusy stawiane Jezusowi przez szatana, • opowiada o modlitwie Jezusa w ogrodzie Oliwnym, • opowiada o męce Pana Jezusa i Jego śmierci na krzyżu,	• opowiada perykopę o sądzie ostatecznym i wyjaśnia użyte w niej symbole, • uzasadnia, że przygotowanie duchowe na Boże Narodzenie jest ważniejsze od przygotowań materialnych, • wyjaśnia, że Jezus „rodzi się" w sercach ludzi, gdy przyjmują Najświętszy Sakrament, • wyjaśnia, na czym polegało spełnienie przez Jezusa woli Ojca,	• charakteryzuje Bożą sprawiedliwość, • podaje przykłady różnych inicjatyw wspierających misje, • charakteryzuje nabożeństwa wielkopostne.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	• wymienia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, • wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami (B.5.2), • podaje prawdę, że Jezus wybrał chleb, by pozostać z nami pod jego postacią, • opowiada o tradycjach związanych z uroczystością Bożego Ciała w Polsce i parafii, • podaje, do czego Jezus przed wniebowstąpieniem zobowiązał swych uczniów, • wymienia sposoby świadczenia o Jezusie, • podaje prawdę, że Duch Święty to trzecia Osoba Boska, • wymienia i wyjaśnia biblijne symbole Ducha Świętego, • wymienia dary Ducha Świętego.	• na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), • wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), • wyjaśnia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, • wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), • wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), • opowiada treść perykopy o wniebowstąpieniu Jezusa, • opowiada o misji Kościoła (A.5.1), • na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), • wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	• uzasadnia, że uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej jest wyznaniem wiary w zmartwychwstanie, • wyjaśnia symbolikę pokarmów błogosławionych w Wielką Sobotę, • wyjaśnia, dlaczego udział w procesji Bożego Ciała jest świadectwem wiary, • wymienia sposoby oddawania czci Bogu (gesty, adoracja…), • uzasadnia, że chrześcijanin powinien łączyć wypełnianie codziennych obowiązków z „patrzeniem w niebo”, czyli modlitwą i oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa, • wyjaśnia dary, z którymi przychodzi Duch Święty, • wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	• podaje, gdzie znajduje się (historyczny) pusty grób Jezusa, • wyjaśnia istotę przygotowanego przez Jezusa miejsca w niebie.	

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLAS V – VIII SZKOŁY PODSTAWOWEJ

zgodnego z programem nauczania „Przez prawdę, dobro i piękno zdobywamy świętość” nr AZ-2-02/20

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym w szkole i poza nią.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:
a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:
a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:
a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:
a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:
a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:
a) posiadł wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	**bardzo dobra**	**dobra**	**dostateczna**	**dopuszczająca**	**niedostateczna**
1. Zeszyt przedmiotowy	• wszystkie tematy • zapisy, staranne pismo • własne materiały • ilustracje itp.	• starannie prowadzony • wszystkie tematy i notatki • zadania	• zeszyt staranny • luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	• zeszyt czytelny • braki notatek, zadań (do 40% tematów)	• pismo niestaranne • liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	• brak zeszytu
2. Testy i sprawdziany	• 100% odpowiedzi	• 90-99% odpowiedzi	• 75-89% odpowiedzi	• 51-74% odpowiedzi	• 30-50% odpowiedzi	• 0-29% odpowiedzi
3. Odpowiedzi ustne	• wiadomości zawarte w podręczniku i zeszycie • wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język • używanie pojęć	• wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem • odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	• wyuczone na pamięć wiadomości • uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami • potrzebna pomoc nauczyciela	• wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć • odpowiedź niestaranna • częste pytania naprowadzające	• słabe wiązanie faktów i wiadomości • chaos myślowy i słowny • odpowiedź niewyraźna, pojedyncze wyrazy • dużo pytań pomocniczych	• brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	• uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji • korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	• uczeń zawsze przygotowany do lekcji • często zgłasza się do odpowiedzi • wypowiada się poprawnie	• stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	• mało aktywny na lekcjach	• niechętny udział w lekcji	• lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	• wiele razy pomaga w różnych pracach • pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy • aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych • reprezentuje szkołę w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	• starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii • przejawia postawę apostolską	• niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie • czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY V

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Szukam prawdy	• wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście (A.1.5), • uzasadnia, że budowanie własnego życia wymaga długofalowej pracy nad sobą (A.1.5), • podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową (A.5.2; C.10.2), • wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu (A.5.3; A.5.4), • podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem, • podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa (A.13.7; C.10.3), • wymienia rzeczy ostateczne człowieka (A.8.2).	• interpretuje przypowieść o domu na skale, • wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka (A.1.3), • uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności (A.5.3), • podaje definicję piekła i nieba oraz wyjaśnia, czym są (A.7.6), • wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy (A.8.6), • podaje argumenty, że pseudonaukowe przepowiednie i zapowiedzi końca świata są sprzeczne z chrześcijaństwem (A.8.8).	• wyjaśnia znaczenie porównań: dom, kopanie fundamentu, skała, ziemia, powódź, • charakteryzuje pseudowartości proponowane przez współczesny świat, • podaje przykłady przewodników, którzy pomagają odróżnić wartości od pseudowartości, • uzasadnia, że pójście za prawdą wymaga nieustannego podejmowania wyborów, • charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia), • wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym, • opowiada przypowieści o chwaście i o sieci.	• interpretuje biblijną perykopę o uzdrowieniu paralityka (Mt 9,1-8), • interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10), • podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć w o chwaście i o sieci.	• omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości, • uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), • podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem (A.11.1), • wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3) oraz podaje ich skróty i sposób ich zapisu, • wyjaśnia, że obserwując świat można dostrzec mądrość i wielkość Boga (A.2.4; A.5.1), • określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna, • wyjaśnia pojęcia: „anioł” (A.11.3), szatan, „zbuntowany anioł”, • charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka (A.11.3), • podaje prawdę, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, • podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo (C.1.2), • wyjaśnia, że grzechy główne są źródłem innych grzechów, • wymienia konsekwencje grzechu, • wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu, • mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości, • wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu: ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm, i je wyjaśnia (A.2.3).	• wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne (A.10.1), • rozróżnia wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), • podaje cechy wybranych gatunków literackich: teksty mądrościowe i opisujące działanie Boga (A.9.5), • interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata (A.7.1; A.11.1), • podaje przykłady niewłaściwej interpretacji tekstu o stworzeniu świata (A.9.6), • podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji, • wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych (A.2.2; A.9.7), • interpretuje teksty biblijne: o stworzeniu człowieka; o grzechu pierworodnym i obietnicy zbawienia; o potopie (A.5.3; A.11.1; A.11.3), • podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń, • wyjaśnia, że źródłem godności człowieka jest podobieństwo do Boga, • wyjaśnia, na czym polegał bunt aniołów wobec Boga (A.7.5; C.1.2), • opisuje sposób działania szatana (A.7.4; A.7.5), • wskazuje owoce sakramentu pokuty i pojednania (B.7.4), • uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania, • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością (A.13.13), • uzasadnia, że człowiek szanując Boże prawo rozwija się i czyni dobro (A.13.16; A.13.17).	• omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć”, • omawia założenia teorii ewolucji, • wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi, • wymienia zadania aniołów, • podaje i omawia sytuacje, w których zwracamy się do aniołów o pomoc, • wymienia i omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka, • wyjaśnia, na czym polega wolna wola, • wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym, • określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi.	• na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi, • wyjaśnia teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty, • wyjaśnia symbolikę wieży Babel.	• wyjaśnia symbole w biblijnym opisie grzechu pierworodnego i Protoewangelii, • omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy, • interpretuje biblijne opowiadanie o Kainie i Ablu (Rdz 4,2b-15).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Historia zbawienia: patriarchowie	• wyjaśnia, że od Abrahama wziął początek naród wybrany (A.12.1), • podaje prawdę, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy (A.3.1), • charakteryzuje postać Abrahama jako „ojca wierzących” (A.11.2), • definiuje pojęcia: błogosławieństwo (A.10.1), cnoty Boskie i kardynalne, • podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela, • podaje prawdę, że Izraelici w niewoli prosili Boga o pomoc, • podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią, • podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym, • podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez węże była karą za niewierność, • podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi, • wyjaśnia słowa wstępu do Dekalogu, • omawia rolę Mojżesza i Jozuego jako mediatora między Bogiem a narodem (A.11.2), • opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii (A.11.1).	• wyjaśnia pojęcie „patriarcha” (A.11.3), • omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu, • charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby (A 11.2), • opowiada historię życia Józefa (syna Jakuba), • podaje przykłady trudnych sytuacji, z których Bóg wyprowadził dobro (C.1.6), • opowiada o powołaniu Mojżesza (A 11.2), • opowiada o sytuacji Izraelitów w Egipcie i wybranych wydarzeniach z wędrówki przez pustynię (A 11.2), • wyjaśnia pojęcie „Pascha” oraz na czym polegała Pascha Izraelitów (A.10.1; A.11.1), • uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii, • omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu, • opowiada o Przymierzu na Synaju (A.11.1), • definiuje pojęcia: przymierze (A.11.3), dekalog, • określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół, • charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga (A.11.2).	• określa miejsce Abrahama w historii zbawienia, • omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael (Rdz 32,25-32), • uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą, • charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka, • wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży…” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży…”, • uzasadnia, że woda ze skały i manna, wąż miedziany były znakiem troski Boga o naród wybrany, • opowiada o odnowieniu przymierza przez naród wybrany z inicjatywy Jozuego, • uzasadnia, że przesłanie przykazań Bożych jest ponadczasowe, • charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi.	• uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym, • uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną, • formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii, • wyjaśnia, na czym polegały zobowiązania Boga i Izraelitów w przymierzu, • wyjaśnia, dlaczego tablice z Dekalogiem nazwane są tablicami Świadectwa, • uzasadnia, że każdy ma jakieś zadanie wyznaczone mu przez Boga.	• wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe, • podaje przykłady doświadczania opieki Boga w sferze materialnej i duchowej.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: chrzest, Eucharystia	• podaje, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), • definiuje pojęcie liturgii Kościoła (B.1.2), • wymienia główne części Mszy Świętej oraz liturgii słowa (B.6.3), • wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, • charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii (B.1.1), • wymienia i omawia elementy liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (B.6.3), • wymienia i interpretuje podstawowe postawy, znaki i symbole liturgiczne (B.1.4; D.1.3), • wymienia pozdrowienia chrześcijańskie i wyjaśnia ich znaczenie.	• mówi z pamięci formułę udzielania chrztu, • wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie (B.3.3), • wyjaśnia, na czym polega udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej (B.4.3), • wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa (B.6.1), • charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Jezusem (B.3.3; B.6.4), • wyjaśnia, czym są sakramentalia (B.2.3), • rozpoznaje i wyjaśnia chrześcijańską wartość wybranych sakramentaliów.	• wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest, • potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku, • podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością, • uzasadnia, że teksty biblijne czytane podczas liturgii są kierowanym do nas słowem Boga, • wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej, • uzasadnia, że przyjmowanie sakramentaliów wynika z miłości do Boga, • uzasadnia, że do życia chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem.	• wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu, • uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa Zmartwychwstałego, • wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej, • przyporządkowuje wybrane znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej.	• interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu, • omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy liturgii Kościoła.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Moja codzienność	• omawia, czym są przykazania (C.3.1), • wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań (C.3.5; C.4.1; C.4.3; C.4.5), • podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci: bluźnierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo (C.4.4). • wymienia kręgi relacji z innymi: rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy (E.1.1), • wymienia przyczyny konfliktów występujących w szkole i rodzinie (A.7.4; E.1.4).	• podaje kryteria, według których należy kształtować swoje życie (A.1.1), • charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej, dorosłym życiu oraz w wieczności (C.2.3), • definiuje pojęcie „prawo Boże” (C.2.1), • podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie, • omawia sposoby zapobiegania konfliktom (E.1.5), • podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy (C.1.4), • uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych (C.2.3).	• charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I–III, • charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi, • interpretuje przypowieść o talentach.	• wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia.	• uzasadnia, że praca nad rozwojem umiejętności jest realizacją zadań powierzonych mu przez Boga.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Dzieje Kościoła	• podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską (A.13.18), • charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej (E.4), • wyjaśnia pojęcie „misjonarz” (E.2.8), • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), • charakteryzuje działalność ewangelizacyjną misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy (E.4.1), • uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw (E.3.11), • omawia zakonne życie benedyktynów (B.2.6), • prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha (E.5.2; F.1.3), • wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów (E.5.2), • podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława (E.5.8).	• wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych (E.3.2), • charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników: I–IV w. (C.1.7), • podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie (A.13.15), • definiuje pojęcia: benedyktyni, monastycyzm, reguła zakonna, • charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka (E.4.2), • omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej (E.3.3), • wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich (E.5.1), • charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym (E.5.3), • relacjonuje wpływ śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju (E.1.8), • podaje fakty z życia św. Jadwigi (E.5.8), • charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej (A.13.18; E.5.4).	• wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo), • definiuje pojęcie inkulturacji, • podaje przykłady współczesnych areopagów, • podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy, • prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, • podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, • przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, • podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha i św. Stanisława, • wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa, • podaje datę jej wspomnienia liturgicznego.	• wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., • opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, • uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy, • uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski.	• opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań, • omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, • wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	• wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile (B.2.6; E.5.8), • wymienia sposoby czci Bożego miłosierdzia (D.1.3), • podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony Boga i ludzi.	• potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiąganiu świętości, • uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży (E.1.8), • określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie (A.5.2), • wskazuje różnice między Bożym objawieniem a objawieniami prywatnymi (A.10.4).	• definiuje pojęcia: święty, patron, • podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi Kostce, • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny.	• wykazuje związek fragmentu Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława Kostki, • interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa.	• charakteryzuje rolę św. Faustyny w szerzeniu czci Bożego miłosierdzia.

SEMESTR I I II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Wydarzenia zbawcze	• podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem (B.2.5), • wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże, • opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), • opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, • wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.2), • opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, • wyjaśnia, dlaczego przyjście Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości (A.5.4), • podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego, • omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa.	• wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych (A.13.14), • wyjaśnia, że modlitwa za zmarłych jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu (A.8.3; A.8.4; A.8.5), • podaje definicję roku liturgicznego, • wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych (A.10.5), • przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego, • omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna (A.5.4; A.13.10), • uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.4) we właściwym przeżywaniu prawd wiary, • wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, • charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela (A.7.5), • wyjaśnia zadania Jezusa-Mesjasza, • uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami, • omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa (A.13.1; A.13.9): uczniowie w Emaus, • podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu (A.6.2), • uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem.	• uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, • podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, • wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia, • uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, • wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego.	• wyjaśnia, że Bóg przez konkretne wydarzenia w dziejach świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia, • podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu, • omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, • podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu.	• uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie, • opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspominanym w roku liturgicznym, • wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, • charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY VI

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Odkrywam piękno	• wyjaśnia pojęcie: wiara (A.2.1), • wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem i zadaniem otrzymanym od Boga (A.3.1), • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), • wymienia przymioty wiary (A.3.3), • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4).	• wymienia cechy charakteryzujące wiarę, • wyjaśnia treść przykazania miłości (A.10.1), • uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka (C.4.1), • wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga (C.4.2), • przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem (A.2.6), • uzasadnia, że bliska więź z Bogiem (duchowe piękno) czyni człowieka szczęśliwym, • charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary św. Piotra i własnej.	• odczytuje cechy i określenia wiary na podstawie tekstów biblijnych, • rozróżnia wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną), • uzasadnia, że głęboka wiara jest realizacją przykazania miłości Boga, • wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo spirytyzmu i praktykowania magii, • wyjaśnia, na czym polega piękno duchowe człowieka wierzącego.	• cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę, • przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym.	• uzasadnia, że podejmując duchową walkę, możemy z Jezusem pokonać wątpliwości wiary, • uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1) i wymienia inne jego nazwy, • wymienia nazwy wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), • wymienia sposoby Bożego objawienia: w słowie Bożym (A.5.1), • wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem, • podaje definicję modlitwy, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3), • podaje przykłady modlących się postaci biblijnych.	• wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), • charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2), • podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5), • rozróżnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5). • formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne (D.2.4), • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie (D.4.2).	• omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem), • wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, • potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki, • podaje, w jakich językach napisano Biblię.	• przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego, • wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia.	• uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Historia zbawienia: królowie i prorocy	• wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu, • podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc, • prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia króla Dawida (A.11.2), • opowiada o walce Dawida z Goliatem, • wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), • wymienia grzechy cudze, • na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), • wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), • wyjaśnia pojęcie: miłosierdzie (A.10), • podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników, • określa, czym jest proroctwo, • definiuje pojęcie: „męczennik”.	• przedstawia postaci i wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: pierwsi królowie, Eliasz, Jonasz, powstanie machabejskie, sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), • wymienia wybrane fakty z życia Salomona i omawia przejawy jego mądrości, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), • określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych, • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). • wymienia wartości, które są ważniejsze niż życie ludzkie, • wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiara w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego) (A.12.2), • opowiada historię życia Jana Chrzciciela, który nauczał na przełomie judaizmu i chrześcijaństwa.	• definiuje mądrość i wymienia jej przejawy, • podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz i omawia jego nauczanie, • podaje przykłady, kiedy należy sprzeciwić się większości, • uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia. • uzasadnia, że proroctwa mesjańskie wypełniły się w Jezusie Chrystusie, • omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, • opowiada o okolicznościach śmierci starca Eleazara oraz siedmiu braci i ich matki (2 Mch 6–7), • uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę, • podaje prawdę, że misją Jana Chrzciciela było przygotowanie ludzi na przyjście Mesjasza.	• uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów, • wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką, • podaje przykłady proroctw mesjańskich, • interpretuje omawiane teksty prorockie, • omawia działania króla Heroda (związane z życiem Jana Chrzciciela i Jezusa), • podaje przykłady, współczesnych chrześcijan prześladowanych za wiarę.	• wykazuje różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka, • charakteryzuje dzieje Żydów pod okupacją grecką w II wieku przed Chr. oraz sytuację polityczną Izraela w czasie życia Chrystusa i w I wieku, • uzasadnia, że chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Spotkanie z Jezusem Miłosiernym	• wymienia siedem sakramentów świętych, • wyjaśnia, czym jest sakrament, • wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), • podaje przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), • omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), • uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), • opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, • wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), • opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia.	• wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina (B.3.1), • opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), • podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością i powołując się na przypowieść o miłosiernym ojcu (A.13.13), • wyjaśnia, jaki związek zachodzi między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią (B.6.4), • omawia wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych (B.3.2), • omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), • omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), • podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7). • wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8).	• omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania, • wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom, • wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, • uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej.	• wyjaśnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem, • wymienia instytucje wspierające osoby potrzebujące pomocy.	• uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny, • wymienia sposoby pomocy potrzebującym (bezdomni, samotni, głodujący).

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Dzieje Kościoła	• wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, • definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, • przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie (E.3.3), • uzasadnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), • pamięta główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli.	• definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, • ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, • omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (reformacja i odpowiedź Kościoła) (E.3.6), • wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo, • omawia podobieństwa i różnice między katolicyzmem, luteranizmem i i kalwinizmem, • podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), • przedstawia znaczenie unii brzeskiej (E.5.6), • wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego, • charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E 5.10).	• opowiada przebieg życia św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzmana, • wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni, • wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa, • uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa, • wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele zachodnim, • wymienia wybranych świętych Cerkwi unickiej.	• wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego, • charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim, • omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji.	• charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, • opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje rusyfikacyjne, dekrety carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Przewodnicy w drodze do szczęścia	• opowiada o dzieciństwie i życiu dorosłym św. Wincentego a Paulo, • podaje przykłady dzieł miłosierdzia w swoim środowisku, • opowiada o życiu św. Jana Bosko (E.4.2), • wymienia najbardziej znane tytuły Maryi, • podaje przykłady kultu maryjnego.	• omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.3.5), • wykazuje aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko i opowiada o roli założonej przez niego wspólnoty (E.4.2), • w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże macierzyństwo, wieczyste dziewictwo, niepokalane poczęcie i wniebowzięcie (A.13.12). • wymienia uroczystości, miesiące i święta maryjne (B.2.2).	• wymienia atrybuty św. Wincentego a Paulo (anioł, dziecko w ramionach, dziecko u stóp, krucyfiks), • uzasadnia, że posługa najbiedniejszym była dla św. Wincentego a Paulo próbą charakteru, • charakteryzuje sytuację społeczną XIX-wiecznych Włoch, • uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie potrzebują pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej, • wymienia organizacje zajmujące się w Polsce trudną młodzieżą, • uzasadnia, że Maryja prowadzi do odkrywania miłości Boga.	• opowiada o misji Zgromadzenia Księży Misjonarzy oraz Sióstr Miłosierdzia, • wyjaśnia, na czym polega system prewencyjny św. Jana Bosko, • interpretuje biblijny tekst dotyczący Maryi.	• wyjaśnia, w jaki sposób św. św. Wincentego a Paulo przyczynił się do odnowy życia religijnego, • wyjaśnia, kiedy trudności życia w dzieciństwie mogą być przygotowaniem do spełniania swojej misji w dorosłości.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Moje wartości	• wymienia obowiązki wynikające z Bożych przykazań IV–X, • wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) w rodzinie, • wyjaśnia, na czym polega właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C 5.1), • wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), • uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), • uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4), • uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2). • podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3), • definiuje pojęcia: eutanazja, kara śmierci, czyste serce, pożądliwość, • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • wyjaśnia, co to jest hospicjum i omawia cele jego działalności, • wymienia powody, dla których ludzie chcą się poddać eutanazji.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo Boże, wartości (C.2.1), • przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), • opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), • wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1) w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym), • uzasadnia zło eutanazji oraz kary śmierci (C.6.2), • uzasadnia zło aborcji (C.6.2) i wymienia jej skutki, • omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), • podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), • przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, (C.6.3), • przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci (C.6.4), • charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8), • uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia (C.5.9), • wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10).	• uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych, • uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą, • charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV–X i ich konsekwencje, • formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców, • podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca, • wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka, • wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich oraz samotności, • omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta.	• definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości, • opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu, • uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej).	• właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Wydarzenia zbawcze	• wskazuje, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa, • wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych (Karolina Kózkówna, Maksymilian Kolbe, Jan Beyzym), • wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, • zestawia wydarzenia biblijne związane z narodzeniem Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • wymienia sposoby Bożego objawienia – w Jezusie Chrystusie (A.5.1), • wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów, • omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5.), • wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia przed spowiedzią, • wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje,	• omawia liturgiczne formy świętowania w uroczystość Wszystkich Świętych (B.2.3), • wyjaśnia pojęcie: apokalipsa (A.10.1), • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), • charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), • wskazuje na skutki wynikające z wcielenia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), • w oparciu o wybrane teksty biblijne charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • określa, na czym polegał grzech pierworodny, i wymienia jego skutki, • wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), • przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3), • wskazuje na skutki wynikające z odkupienia dla życia każdego człowieka (A.13.10),	• określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony oraz kanonizacja i beatyfikacja, • podaje genezę świąt Bożego Narodzenia, • charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia, • wymienia znaki i obrzędy wigilijne i wyjaśnia ich znaczenie, • opowiada o pokłonie mędrców i opisuje rolę gwiazdy w ich dotarciu do Betlejem,, • wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania, • uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki, • omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy,	• charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem, • interpretuje tekst biblijny o powtórnym przyjściu Chrystusa, • opowiada o tradycji Orszaków Trzech Króli, • wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej,	• uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia, • interpretuje tekst biblijny Mt 4,1-11,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Wydarzenia zbawcze	• podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, • wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa, • wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej, • podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce.	• charakteryzuje istotę i formy kultu Serca Pana Jezusa (B.2.4), • przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), • przedstawia formy modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa: nabożeństwo, pierwsze piątki miesiąca (D.1.3).	• prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque, • charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunia).	• uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca.	• charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki, • rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY VII

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Czynię dobro	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3) • opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), • wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji, • podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzia, lecz jako Ten, kto kocha, • podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie Piotra, • podaje prawdę, że wiara jest łaską darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka, • podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych próśb ze względu na naszą wiarę, • wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien…”.	• charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), • uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra, podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę, • uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu, • charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności, • przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika, • uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2).	• podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka, • uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia. • uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza), • uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia, • uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, • wymienia owoce zaufania Jezusowi, • uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą.	• określa własne rozumienie szczęścia, • określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia, • interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza, • interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika.	• interpretuje tekst hymnu *Magnificat*, • interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów, • uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie, • przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3), • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3), • prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1).	• wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1), • wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1), • przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) – Ewangelia, • charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5), • prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), • omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2).	• omawia kontekst historyczny przyjścia na świat Jezusa, • w skrótowej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie. • w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	• interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa, • wymienia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie.	• prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów, • wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus	• wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1), • omawia przypowieść: o siewcy, o zabłąkanej owcy, o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym (A.13.6), • wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego, • wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), • wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze, • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), • definiuje pojęcie „cud”, • wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – wybrane cuda: przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego, • wskazuje przyczyny zła (A.7.2), • podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech oraz prawdę, że Bóg poszukuje grzesznika, • podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie.	• podaje cechy przypowieści jako gatunku literackiego (A.9.5), • dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16), • omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), • omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o dziesięciu pannach, • omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), • oczekiwanie na oblubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa, • wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów, by pobudzić i umocnić wiarę, • interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2), • uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat, • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	• wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca, • uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy, • określa, na czym polega roztropność i nieroztropność, • wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej, • uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa, • wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów, • omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14), • wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie, • charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	• wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego, • omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie, • interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda, • wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym, • uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości.	• przygotowuje plan akcji charytatywnej, • uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzeniem Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego • uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: małżeństwo i kapłaństwo	• wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1), • opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4), • przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2), • wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), • określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo), • wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej, • definiuje, co to jest antykoncepcja, • wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1), • uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	• opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), • przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), • przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), • przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5), • interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), • omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4), • uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), • uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne, • uzasadnia zło zapłodnienia *in vitro* (C.6.2), • wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12), • ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5),	• wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych i wyjaśnia ich znaczenie w życiu chrześcijańskim, • wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa, • charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę, • charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej, • podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia, • uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość, • wyjaśnia, czym jest NaProTechnologia, • wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie *in vitro*, • wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny.	• charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych, • charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do chwili obecnej, • uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	• omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego, • uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania, • argumentuje sens życia zgodnie z naturą.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Moje zasady	• podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, • wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), • przedstawia przyczyny i skutki zła (A.7.2; A.7.4), • podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), • wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, • przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4), • definiuje pojęcie uczciwości, • wymienia, co można stracić przez nieuczciwość. • uzasadnia ochronę własności (C.7.1), • definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo, • dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3), • wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard, fonoholizm, siecioholizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm, • wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), • podaje zasady właściwego korzystania z Internetu.	• opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne, wartości, sumienie, powinność moralna (C.2.1), • określa istotę prawdziwej wolności, • rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), • wyjaśnia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), • uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie, • uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa, • wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1), • wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6). • wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci, • wyjaśnia szkodliwość hejtu.	• uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, • charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych, • wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności, • uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi, • uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym, • podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia, • definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają, • charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.	• uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, • analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka, • analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka.	• określa, na czym polega relatywizm moralny, • argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Dzieje Kościoła	• wyjaśnia, dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą, • ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1966 i jego owoce (E.5.7), • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2), • wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6), • uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), • opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w rodzinie (F.2.1).	• wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), • opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego i bolszewickiego (E.3.10), • charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny, • definiuje pojęcie Kościoła domowego, • opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego, • wskazuje na zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9).	• ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości, • określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm, • uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny, • wymienia i omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego, • podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, • charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy.	• wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę, • charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie.	• charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, • wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3), • podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę, • podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki, • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	• prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Józef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, • wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1), • podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15).	• charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich, • interpretuje słowa św. br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba…”, • podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie, • opowiada o życiu i działalności św. Maksymiliana Kolbe, • opowiada o działalności ks. Jerzego Popiełuszki w środowisku „Solidarności”, • wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, • charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, • uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem.	• podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, • opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej.	• uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwięźnia jest wynikiem świętości życia, • charakteryzuje wpływ nauczania ks. Jerzego Popiełuszki dla kształtowania narodowych postaw Polaków.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Wydarzenia zbawcze	• wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (A.13.8), • wymienia okresy roku liturgicznego i święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa, • wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2), • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5) – narodzenie Jezusa, pokłon mędrców, męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, • podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa, • opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3), • podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej, • wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego, • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) – np. jak może ewangelizować, • podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostolstwo, także współczesnych (F.2.4).	• wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), • uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), • charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), • na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19) – „Bóg się rodzi”, • wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10), • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), np. wyjaśnia symbolikę grobu Pańskiego • podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) – charakteryzuje czyn św. Weroniki, • przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1), • wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2).	• podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, • wyjaśnia, że świętość można osiągnąć żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw., • wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, • podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, • mówi z pamięci tekst wybranej kolędy i omawia jej przesłanie, • wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki, • wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa, • określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji, • uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego.	• uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego, • interpretuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa, • interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej, • uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła.	• dokonuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa, • na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia, • opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew.

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA DLA KLASY VIII

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
I. Zdobywam świętość	• wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2): miłość i miłosierdzie, • wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1) i łaska Boża, • wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga (A.3.1). • charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11) podczas wesela w Kanie Galilejskiej, • wymienia miejsca objawień Matki Bożej, • uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3).	• wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle wezwania Bożego (C.10.5), • opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), • wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1), • przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w *Kazaniu na górze* (A.13.8), • interpretuje osiem błogosławieństw oraz przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle *Nowego przykazania* (C.10.1), • uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), • uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym (C.9.3), • podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne.	• porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (powtarzanie się radości, cierpienia i chwały), • wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia, • określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje, • przytacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich, • uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata, • uzasadnia, dlaczego pokój na świecie jest uzależniony od więzi człowieka z Bogiem.	• interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu, • wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat.	• charakteryzuje działanie Jezusa jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	• podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie, • wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), które spotkały Boga przez czytanie Biblii, • charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1): Kościół jako wspólnotę wspólnot, • wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia, • określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia.	• podaje zasady indywidualnej lektury Pisma Świętego i uzasadnia jej wartość (A.10.7), • uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową, • przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2), na przykładzie biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty, • przytacza wątki, tematy i postaci z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19), • uzasadnia, że postać Jezusa Chrystusa najczęściej inspiruje twórców literatury, • omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości (A.5.4), • wskazuje wątki, tematy i postaci starotestamentalne obecne w literaturze pięknej (A.11.5), • wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata (E.3.1). •	• uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii, • podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego, • wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego, • wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii, • charakteryzuje relacje Bóg-człowiek na przykładzie postaci ze Starego i Nowego Testamentu oraz ludzi żyjących współcześnie.	• analizuje tekst przypowieści o miłosiernym ojcu według metody pięciu palców, • wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym.	• prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
III. Historia zbawienia: apostołowie i ich następcy	• podaje znaczenie słowa „apostoł”, • podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów, • definiuje pojęcie „dogmat” (E.2.8), • wymienia poszczególne prawdy wiary zawarte w *Credo*, • wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą (E.2.3), • wymienia podstawowe prawdy o Kościele, • wymienia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4): jeden, święty, powszechny i apostolski, • wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), • uzasadnia potrzebę wspierania misji, • planuje pozytywne aktywności życiowe, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), • podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12).	• na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), • w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2), • omawia przykłady działalności misyjnej (F.1.3), • wyjaśnia poszczególne artykuły *Credo* (A.4.1), • charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), • zestawia teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17), • wyjaśnia przymioty Kościoła, • wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, synod biskupów, metropolia, diecezja, biskup, parafia, proboszcz (E.2.8), Watykan (E.3.8), • opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), • wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej, • charakteryzuje działalność wybranych grup, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), • opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w Kościele (F.2.1).	• wymienia dostępne mu sposoby apostołowania, • wyjaśnia, że w Kościół współczesny kontynuuje posłanie apostołów na cały świat, • omawia powołanie i nawrócenie Szawła, • określa zadania wierzących we wspólnocie Kościoła, • podaje przykłady intencji w potrzebach osób należących do Kościoła, • wskazuje, że celem posługi kapłana i apostolstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi, • wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy.	• charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła, • charakteryzuje działalność apostolską św. Pawła, • wskazuje sposoby naśladowania apostoła, • uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością, • uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół.	• wyjaśnia, czego dotyczy nieomylność papieża i kolegium biskupów, • wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: bierzmowanie	• wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), • omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), • rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentu bierzmowania oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), • opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2). • wymienia dary Ducha Świętego (A.14.2; B.5.5), • omawia owoce działania Ducha Świętego (A.14.3), • wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), • wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba.	• podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu (B.5.6), • przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), • omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie (A.14.2; B.5.5), • uzasadnia konieczność formacji chrześcijańskiej (B.5.7) przez współpracę z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów, • opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła (A.14.1), • przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3), • wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), • wskazuje przyczyny zła (A.7.2) i przedstawia skutki grzechu (A.7.4).	• wyjaśnia nazwę „bierzmowanie”, • wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego, • podaje przykłady trudności dotyczących wiary.	• wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania, • wyjaśnia słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29.	• wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem sakramentu dokonuje się niewidzialna rzeczywistość, • interpretuje tekst Dz 8,14-24.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
V. Mój rozwój	• wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), • wymienia, jakie wymagania chciałby sobie stawiać. • definiuje pojęcia: pokora, pycha, • podaje biblijne przykłady pokory i pychy, • wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, • podaje zasady wypowiadania opinii o innych i przyjmowania wypowiedzi na swój temat, • wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), • wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie, • wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6), • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: samotnych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie (F.2.3).	• podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), • uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy, • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), • omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek (C.3.4) oraz relacji z samym sobą i innymi ludźmi, • omawia, jak pracować nad rozwojem emocjonalnym (E.1.4), • odczytuje przesłanie wypływające z wezwań „Modlitwy Pańskiej” (D.3.1), • omawia „Modlitwę Pańską” jako program życia chrześcijańskiego (D.3.2), • omawia, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym (E.1.4), • uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów, • charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów.	• wyjaśnia, na czym polega samowychowanie, • wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy, • uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy, • formułuje własną modlitwę, wzorując się na „Modlitwie Pańskiej”, • określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa, • podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej, • formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet, • podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń.	• określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą, • interpretuje teksty biblijne o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16), • uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi.	• uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najpełniej rozwijają człowieka, • opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi.

.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VI. Kościół w świecie	• wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), • omawia podstawowe zasady życia społecznego, • podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru. • określa związek katolickiej nauki społecznej z Ewangelią, • omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego (E.3.5), • wymienia różne formy życia poświęconego Bogu, • omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich (F.1.3), • wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna, • wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne (F.3.3), • definiuje, co to jest sekta, • wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty.	• wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), • wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), • wyjaśnia pojęcie: ekumenizm w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary (E.2.6), • ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.7), • wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła (E.5.10), • omawia indywidualne i społeczne aspekty niesprawiedliwości w rozdziale dóbr (C.7.6), • omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna (E.3.9). • wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga (A.2.4), • wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1) na podst. nauczania Soboru Watykańskiego I, • podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy (A.2.2), • przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie (E.3.3), • wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), • opowiada o roli założonych wspólnot przez: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli (E.4.2), • w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność (F.1.2), • wyjaśnia różnicę między wyznaniami chrześcijańskimi a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), • wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), • omawia ogólnie zjawisko religii (F.3.1), • wskazuje działania na rzecz tolerancji religijnej (E.5.10), • podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4), • uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.3.8).	• wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę, • definiuje pojęcia: „grzech społeczny” i „katolicka nauka społeczna”, • wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”. • podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, • uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego (Darwin), a wiara pochodzeniem człowieka, • wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji, • opisuje charakter pracy misyjnej, • określa szkodliwość działania sekt, • podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty.	• charakteryzuje podobieństwa i różnice między poszczególnymi wyznaniami (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm), • uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa, • charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach, • podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania religii monoteistycznych i politeistycznych.	• wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej. • wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice „Fides et ratio”, • omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa (Benedyktyni, zakony: kanonickie, rycerskie, żebracze, kleryckie – Jezuici).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	• określa, czym jest modlitwa (D.1.1), • podaje przykłady modlitwy znanych ludzi (D.2.3), • wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), • wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy z Kalkuty, • podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), • wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych papieży XX w. (E.4.1), • wymienia i opisuje uroczystości i maryjne (B.2.2) – Wniebowzięcia NMP, • wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej.	• podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), • przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie (D.4.2), • wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego i wiąże je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), • wyjaśnia, dlaczego św. Jan XXIII został nazwany papieżem pokoju, a św. Paweł VI papieżem dialogu, • charakteryzuje apostolską papieża Jana Pawła II jako Pielgrzyma i patrona rodzin, • wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP (A.13.12) i podaje datę ogłoszenia, • charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4).	• podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie, • uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić, • opisuje formy działalności matki Teresy i jej zgromadzenia, • podaje, że św. Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską, • wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”, • określa cel błogosławienia kwiatów i ziół, • wyjaśnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość Wniebowzięcia.	• charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych postaci (św. o. Pio, bł. Carlo Acutis, Marta Robin), • omawia najważniejsze wydarzenia z pontyfikatów Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła II.	• określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi, • wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobów świętych papieży.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	**dostateczna**	**dobra**	**bardzo dobra**	**celująca**
VIII. Wydarzenia zbawcze	• wymienia i opisuje uroczystości (B.2.2) – Wszystkich Świętych, • wyjaśnia, na czym polega naśladowania swojego patrona, • omawia znaczenie Adwentu, • wymienia tradycje i symbole adwentowe, • podaje przykłady pieśni adwentowych, • zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), • wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina (A.13.10), • wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa, • przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia, • wyjaśnia obowiązki wynikające z wybranych przykazań kościelnych, • omawia znaczenie wybranych przykazań kościelnych (E.2.11) – drugiego, trzeciego i czwartego. • podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie.	• podaje przykłady wstawiennictwa świętych i wyjaśnia, na czym ono polega, • wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5), • wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec (A.8.3), • wyjaśnia, że Słowo Boże – Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia, • wyjaśnia, że narodzenie Jezusa rozpoczyna wypełnienie protoewangelii, • uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem, • definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie”, • podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom, • ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), • przytacza biblijne relacje o chrystofaniach (A.6.1) – spotkanie z Marią Magdaleną, • wyodrębnia i wyjaśnia słowa *Credo* odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa (A.4.1) i życia wiecznego ludzi, • przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3).	• wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych, • podaje prawdę, że biblijne określenie „Słowo” odnosi się do Syna Bożego, • ukazuje mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi, • wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez mędrców, • uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki, • wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna), • definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”, • podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania.	• uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, • określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-5.9-14, • na podstawie tekstu biblijnego (Łk 15,11-33) określa, na czym polega istota nawrócenia, • interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (J 20,11-18).	• interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela, • interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu.